

General | | Actualitzat el 05/05/2023 a les 07:30

No em deixen apuntar el meu fill a un casal d'estiu perquè és autista

La lluita de les famílies d'infants amb discapacitats per tal que hi hagi activitats inclusives de debò

[inicicentrareport]No és la primera vegada que passa i és realment una lluita que desgasta. Volia, i de fet encara vull, apuntar el meu fill de quasi quatre anys, **diagnosticat de TEA**, a un casal d'estiu de piscina i em vaig dirigir a un complex esportiu municipal La Bonaigua, de Sant Just Desvern, on en fan.

La piscina és una activitat molt recomanada per infants amb autisme perquè els ajuda a autorregular-se. De fet, ja en fa en horari lectiu **a la mateixa piscina amb una persona de suport**. Ens vam decidir per aquest casal perquè hi ha alguns companys de classe del meu fill que ja hi van, i és important que tinguin referents d'iguals coneguts perquè no l'angoixin tant els canvis.

Com qualsevol altra família vaig trucar per apuntar el meu fill a l'activitat. **Vaig manifestar les necessitats del meu fill**, vaig explicar que no es quedaria a dinar, només faria l'activitat de matí, i que tampoc controla esfínters. Quan vaig dir el seu diagnòstic em van apuntar les dades i em van dir **que ja em trucarien**, que ho havien de parlar amb la persona que coordina l'activitat.

Al cap d'una setmana, com que vaig veure que no em trucaven vaig tornar a trucar jo. Em van tornar a prendre les dades i aquesta vegada sí, que el mateix dia em va trucar la mateixa persona que fa els reforços de piscina al meu fill en horari lectiu.

"No pot fer aquest casal", em va dir. Jo no entenia on era el problema: és un casal públic, municipal, que en tot cas si el meu fill necessitava un suport l'havia de demanar i me l'havien de garantir. El que em van dir era **totalment discriminatori**, jo estava molt indignada amb tot plegat i vaig fer un post que es va viralitzar.

Va ser aleshores quan l'ajuntament es va interessar per la situació. La directora de drets a les persones em va dir que tot i que ella estava de baixa l'endemà em trucaria algú del seu equip.

I sí, em van trucar. **40 minuts parlant sense arribar a cap conclusió**. Abans d'acabar la trucada em diu: què et sembla si va a un altre casal que no sigui La Bonaigua? No s'està tenint en compte per què estem triant aquest casal de piscina, que he de tenir dret a triar a quin casal va el meu fill en funció de les seves necessitats.

Em trobo ara mateix en un carreró sense sortida: no puc formalitzar cap inscripció perquè com que em demanen el 50% del que val el casal no sé si acabaré perdent aquests diners.

Ser mare d'un infant autista **és trobar-te constantment amb traves** d'aquest estil, amb administracions i tràmits que ens treuen temps, que **ens desgasten i ens emmalalteixen**, amb dificultats constants per conciliar i amb discriminacions cap a les criatures: perquè una societat inclusiva és aquella que inclou i els permet fer i posar les eines necessàries perquè puguin, no la que els aparta.

[info]Article en primera persona de la Vanessa, tal i com li ha explicat a la periodista Alba Carreres [/info][ficentrareport]

